

OBSAH

- I. Úvodem 9
- Hudební dílo Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdrůžic a jeho postavení v české a evropské hudbě 16. a 17. století. Racionální a emocionální element v nizozemské vokální polyfonii ve vztahu ke skladebnému dílu Orlanda di Lassa. Česká hudební kultura jako aktivní a nedílná součást evropské hudby. Praha v rudolfinské době, jedno z nejvýznamnějších středisek tehdejšího pozdně renesančního, manýristického a raně barokního umění. Specifický charakter české hudební renesance. Problém renesančního individua. Povahové rysy osobnosti Kryštofa Haranta. Ideál renesančního člověka. Jeho univerzální, ale i jedinečná podstata (l'uomo universale, singolare a unico). Harantova syntetická osobnost. Anachroničnost jeho hudebního díla a slohu.
- II. Harantovo hudební a literární vzdělání 17
- Základy k Harantovu obecnému vzdělání v otcovském domě. Pobyt na inšpruckém arcivévodském dvoře. Kapela arcivévodcy Ferdinanda II. Tyrolského v Inšpruku a její složení. Inšprucký arcivévodský dvůr, jedno z významných evropských hudebních a kulturních středisek. Pázeří hudební škola v Inšpruku a její učitelé. Alexander Utendal a Jacob Regnart, vedoucí osobnosti inšprucké kapely. Významní instrumentalisté a skladatelé v době Harantova pobytu v Inšpruku. Organizace a repertoár inšprucké vokální a instrumentální kapely. Hudebnědramatická a divadelní představení v Inšpruku. Inšpruk jako středisko hudebně teoretického bádání. Význam Harantova školení a hudebního vzdělání v Inšpruku pro další vývoj a růst jeho hudební a skladatelské činnosti. Harantova cesta do Svaté země (1598–1599) a do Španěl (1614–1615). Jeho hudební zkušenosti a studie v Itálii, Palestině, Egyptě, Německu, Nizozemí, Francii a Španělsku. Autodidaktické studium a poznatky hudby a hudební kultury 16. a 17. století za Harantova trvalého pobytu na císařském dvoře v Praze. Rudolfinská kapela a její význam pro rozvoj hudebního umění v údobí vrcholné české renesance. Vynikající reprezentanti nizozemského vokálně polyfonického umění na pražském císařském dvoře. Působnost slovinského skladatele Jacoba Galluse-Handla v Praze. Hudba na zámku Pece. Harantova knihovna, hudební nástroje a zámecká kapela na Pece.
- III. Harantovo dílo literární a hudební 41
- Harantův cestopis do Svaté země, jeho vědecký a literární charakter. Styl, pojetí látky a kritické zhodnocení cestopisu z hlediska literárně historického a hudebního. Benátská hudební kultura v době pobytu Harantova v Itálii. Zmínky o hudbě a hudebních zvycích ve Svaté zemi a v Egyptě. O domnělé hudbě prvních křesťanů. Zmínky v Harantově Cestě o indické hudbě. Oslavné epigramy a sonety o Harantově literární a skladatelské činnosti. Motetová a mešní produkce v evropské hudbě 16. století. Základní

charakter Harantovy skladatelské tvorby. Moteto a mše v Čechách v době vrcholné renesance. Kantofirmální skladebná technika. Missa parodia. K problému rozboru, vědecké a umělecké interpretace hudebních skladeb. Historie vzniku, popis a rozbor motetu Qui confidunt in Domino. Skladebná geneze, popis a rozbor motetu Maria Kron. Vznik, vnější popis a hudební rozbor Harantovy šestidílné Missa quinis vocibus. Sbíрка skladeb Opus melicum z roku 1602. Luca Marenzio a jeho madrigal Dolorosi martir. Popis rukopisných altových torz čtyř Harantových vokálních skladeb patrně ze sklonku 16. nebo z počátku 17. století. K otázce Harantových instrumentálních skladeb. Detailní rozbor skladebného ústrojenství Harantova hudebního díla. Harantovo melodické myšlení. Hlasový rozsah, syntaktická, intervalová a melodická vazba jeho skladeb. Tonální citění, melodické modely a základní charakter Harantovy melodiky. Vokální melismatika a její funkce. Rytmus a rytmika. Harmonické myšlení Harantovo. Vztah textu a hudby. Tektonická působnost na hudební organismus skladeb 16. století. Problém objektivního a subjektivního vztahu skladatele 16. a 17. století k textovým předlohám. Funkce pauz v hudbě 15. a 16. století. Harantův vztah k textovým předlohám. Otázka deklamace a hudební artikulace v renesanční polyfonii. Taktové čáry a taktová předznamenání ve vokální hudbě 15. a 16. století. Jejich novodobá rekonstrukce v díle Harantově. Stavebná a formová struktura Harantových skladeb. Imitační práce s daným melodickým modelem v Harantově tvorbě. Kadence a kadenciální klausule, jejich monotematický charakter. Otázka cyklické kontrastnosti v Harantově formovém citění. Technická a skladebná oprostěnost Harantovy hudební dílce. Otázka novodobé interpretace Harantových skladeb se zvláštním zřetelem k jejich výrazové kapacitě.

IV. Doslov	141
Harantův skladatelský profil a problém jeho tzv. diletantismu ve vztahu ke skladatelově soustavnému hudebnímu školení. Obecně o hudebním slohu. Pokus o slohové zařazení Harantova díla do české a evropské hudby 16. a 17. století. Postavení Harantovo mezi českými a evropskými skladatelskými předchůdci a současníky. Otázka cizích vlivů v Harantově díle. Její složitost a těžká řešitelnost. Lidové hudební prvky a Harantovo melodické myšlení. Tzv. český kontrapunkt. V čem záleží originalita a osobnost Harantova skladatelského zjevu ve vztahu k české a evropské renesanční hudbě. Rozšířenost Harantových děl v centrech evropského hudebního dění v 16. a 17. století. Závěrečná obecná charakteristika tvůrčího odkazu Harantova.	
V. Résumé	159
VI. Použité zkratky	163
Poznámky k textu	165
Poznámky k obrazovým přílohám	209
Jmenný rejstřík	213
Jmenný rejstřík k bibliografii	219
Rejstřík místní	223
Obrazové přílohy	227